Kinematyka bryły sztywnej

Dowolny ruch bryły sztywnej można rozłożyć na dwa ruchy proste - postępowy i obrotowy

Ruch postępowy: de facto opisywany jak ruch punktu materialnego, najczęściej wybiera się środek masy bryły do opisania ruchu postępowego.

Współrzędne środka masy opisywane są równaniami

$$x_c = rac{1}{m}\int\limits_m xdm, y_c = rac{1}{m}\int\limits_m ydm, z_c = rac{1}{m}\int\limits_m zdm$$

, gdzie m to masa bryły a xyz to współrzędne msy dm. Wektor położenia środka masy:

$$ec{r_C} = rac{1}{M}\int\limits_{M}ec{r}dm$$

W ruchu obrotowym, obrót ciała opisuje kąt obrotu φ . Prędkość kątowa (gdzie $d\vec{\varphi}$ oraz sama prędkość kątowa to pseudowektor):

$$\vec{\omega} = rac{dec{arphi}}{dt}$$

Okres obrotu - czas trwania jednego pełnego obrotu:

$$T = \frac{2\pi}{\omega}$$

Częstotliwość - liczba obrotów na sekundę:

$$f = \frac{\omega}{2\pi}$$

Zmianą wektora prędkości kątowej w czasie nazywamy przyspieszeniem kątowym wyrażanym jako pseudowektor:

$$\vec{arepsilon} = rac{dec{\omega}}{dt}$$

Każdy punkt leżący na osi obrotu porusza się po okręgu z prędkością liniową wyrażoną jako:

$$ec{v} = ec{\omega} imes ec{r} = ec{\omega} imes ec{R}$$

gdzie \vec{r} to wektor położenia danego punktu poprowadzonym z O, czyli pkt na osi obrotu, \vec{R} to wektor odległości od osi obrotu.

W ruchu krzywoliniowym przyspieszenie normalne definiujemy:

$$ec{a_n} = -\omega^2 ec{R}$$

Natomiast przyspieszenie styczne jako:

$$ec{a_r} = ec{arepsilon} imes ec{R}$$